והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:3 ויאמר יילהים יהי אור ויהי אור:3 וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אל זים בין האור ובין החשך:4

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך ורא לילה ויה ער זויה בקר יום אחד:5

ויאמר אלהים זי רקיע כתון המים ו הי נובדיל בין מים למים:6

1בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:

2והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:

. 3ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור:

4וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך:

5ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

6ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:

(ן אין אין די אין אין אין אר מינז אין אר מינז אר ארים אשר מינז אין אוי אין ארהים אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ויהי אין

8ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

9ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה הכישה ויר: בן:

10ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:

(ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא ע צב מזרי', זרע עץ פר עשה פר' למ'נו א η ר זרעו בו η יל ו η רארץ ויהי כן:

כי טוב: 12ותוצא הארץ דשא על ב aזריע aרע aינר ו ועי, עליר פרי זשר זרעו בו aמינה ויר ז אלהים כי טוב:

13ויהי ערב ויהי בקר יום אליע:".

14ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע ה צמיז לו כדיל בן היום יבי, הל לה ווזיי האתת ולמועדים ולימים ושבים:

15והיו למאורת ברקיל השתים להאיו על הארץ ויהי כו

16ייי, ז אלהים את שני המארת הגדלינז און הנ אור הגדל לממשלת היום ואת המאור ה זטן לממשלון הל לה ואת הכוכנים: 17 יתן אתם אלרים ברקיע ה צמינז להיגיר על ראבץ:

ילמשל ביום ורל גר ולובדי בין הגור בין החשך וירא אלהים כי טוב: 1º

19ויו עו ב ויהי רקר ום ו בי ני:

20ויא יור גילונים ישרצו יגמים שרץ נפש חיה ועוף יעיבן על הארץ על פני רקיע השנגים:

21ויבר א א להים את התנינם הגדלים ואת כל נפ ע החיף הרמ/ות אשר שר נו המינ. למינהם וא ת כל עוף בנף ע מינו ענו א אלהים כי טוב:

22ויברן אתם אלהים לאמר פרו ירבו ומלאו את המים ביניים והעוף ירב בארץ:

23ויהי ערב ויהי בקר יום חבישי:

24ויאמר אלהים פוצא היזרץ ישש ה״ה למ״נה בהמיה ורמש וחיתו ארץ למי:ה וי זי כן:

25ויעש אלהיוו את חית הארן למינה וגית הכהמה ו'מינה ואוז כל רמש האדמו למינהו וירא אלהים כי טוב:

26: אניר אלו ים נע⁄וה ∶זדם בצלמנו כד זותנ′ ויו דו ב־גת הים יבעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:

27. יבר זי אלווים את האזים בעלמו בצלם אלווים כרא אתו זכר ויקבה ברא אתם:

28וי ברך אתנו אל זים יאניר להם אלהים פרו ורבו ומל זו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:

. 29ויא מר אלהינ הוה נתתי לכם את רל עשר זרע זו ע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:

30ולכל חים הא רץ לכז עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן:

31וירא אלווים את כל אלור עשה ווזנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: